



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ว่าด้วย ประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖ ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ และพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๐ ได้บัญญัติให้สภามหาวิทยาลัยอุดมศึกษาต้องจัดให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้บริหาร และบุคลากรของมหาวิทยาลัย และผู้เรียน โดยมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบ และบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๐ พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมว่าด้วย หลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรมและกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษา ข้อ ๕ และข้อ ๖ และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘ (๑๔) สภามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จึงกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้นเป็นประมวลจริยธรรมเพื่อให้นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยทั้งหลายถือปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและขจัดการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และการทุจริตและประพฤติมิชอบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประมวลจริยธรรมนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ว่าด้วย ประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรและผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ”

ข้อ ๒ ประมวลจริยธรรมนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันครบเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ

ข้อ ๓ ในประมวลจริยธรรมนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“ผู้บริหาร” หมายความว่า บุคคลผู้ที่ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษตามมาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้หมายความรวมถึงบุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“คณาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้สอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“ผู้เรียน” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ และให้หมายความรวมถึงนักศึกษาตามโครงการต่าง ๆ ที่มาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“ประมวลจริยธรรม” หมายความว่า ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และผู้เรียน พึงปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมที่กำหนดไว้นี้

หากนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร หรือผู้เรียน ซึ่งจะต้องยึดถือหรือปฏิบัติตามจริยธรรม จรรยาบรรณตามกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ นอกจากจะต้องรักษาจริยธรรมตามประมวลจริยธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลจริยธรรมนี้แล้วจะต้องยึดมั่นในจริยธรรม และจรรยาบรรณนั้นด้วย

หมวด ๒
มาตรฐานจริยธรรม
ส่วนที่ ๑
จริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๕ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และผู้เรียนมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม อำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ๗ ประการ ดังนี้

(๑) ยึดมั่น ส่งเสริม สนับสนุน และพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความภูมิใจในชาติ รักษาผลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศชาติ ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต พึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักวิชาอย่างตรงไปตรงมาด้วยความถูกต้องตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ ไม่แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่มีนัยเป็นการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีจิตสำนึกที่ติดต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

(๓) กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม โดยยึดมั่นในหลักการและถือปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ปราศจากอคติ กล้าแสดงความคิดเห็นหรือคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง โดยไม่ยอมโอนอ่อนผ่อนตามอิทธิพลใด ๆ เพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตน

(๔) ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม พร้อมอุทิศเวลา แรงกาย และสติปัญญาเพื่อสาธารณประโยชน์ในการทำกิจกรรมหรือสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นหรือสังคม โดยไม่หวังผลตอบแทน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความอุตสาหะ เสียสละ ทุ่มเท สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตบัณฑิต การวิจัย การสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรม การให้บริการทางวิชาการ และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สร้างโอกาสการเข้าถึงการบริการการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยทั่วถึงและเท่าเทียม รักษาคุณภาพและมาตรฐานแห่งวิชาชีพ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของรัฐบาล เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในงานเพื่อให้ก้าวทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก

(๖) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมและเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อบุคคล โดยใช้ความรู้สึกรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ เพศสภาพ อายุ สภาพทางกาย สถานะทางเศรษฐกิจสังคม การศึกษาอบรม หรือการแสดง ความคิดเห็นอันไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ไม่แสดงกิริยา วาจา หรืออาการ ไม่ว่าจะทางตรง ทางอ้อม หรือด้วยวิธีอื่นใด ที่เป็นการเหยียดหยาม ล้อเลียน ประชดประชัน หรือดูแคลนผู้อื่น อีกทั้ง พึงระมัดระวังไม่ให้ประชาชน

ผู้ติดต่อราชการ และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเกิดความรู้สึกว่าคุณได้รับการปฏิบัติ ที่ดีต่อกว่าบุคคลอื่นด้วย และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมือง

(๗) ดำรงตนให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือศรัทธาของประชาชน รักษาวัฒนธรรมและภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร หมั่นฝึกฝนพัฒนาศักยภาพของตนให้มีความรอบรู้ในวิชาการและวิชาชีพ หลีกเลี่ยงกระทำการใด ๆ อันนำมาซึ่งเหตุทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงหรือเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ และทางราชการ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณของนายกสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ นายกสภามหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติตนและยึดมั่นในมาตรฐานทางจรรยาบรรณอันเป็นค่านิยมหลัก ๗ ประการ ตามข้อ ๕ และปฏิบัติตนเพื่อรักษาจรรยาบรรณ ดังนี้

- (๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยการยึดหลักความเป็นธรรมและความเสมอภาค
- (๒) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ทำงานด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้
- (๓) ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีและตั้งมั่นในความเป็นธรรมรับผิดชอบต่อสังคม
- (๔) พึงคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อมหาวิทยาลัย รับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย

(๕) ปฏิบัติต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และผู้เรียนด้วยความเสมอภาค เท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ ด้วยความเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน

(๖) ปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานการประชุมสภามหาวิทยาลัย ดำเนินการประชุมตามข้อบังคับระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และเปิดโอกาสให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนให้กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และผู้เรียนปฏิบัติตามจรรยาบรรณและจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด รวมถึงไม่ละเลยหรือเพิกเฉยเมื่อพบเห็นการฝ่าฝืนจรรยาบรรณและจรรยาบรรณในกรณีที่เกี่ยวข้องกับงานภายใต้ความรับผิดชอบ

ทั้งนี้ นายกสภามหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งแล้ว พึงถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณของกรรมการสภามหาวิทยาลัยในส่วนที่ ๓ ด้วย

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ กรรมการสภามหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติตนและยึดมั่นในมาตรฐานทางจรรยาบรรณอันเป็นค่านิยมหลัก ๗ ประการ ตามข้อ ๕ และปฏิบัติตนเพื่อรักษาจรรยาบรรณตามข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ด้วย

ข้อ ๘ กรรมการสภามหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจรรยาบรรณต่อตนเองและผู้อื่น ดังนี้

- (๑) ยึดหลักธรรมาภิบาลและกำกับดูแลกิจการของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์สูงสุดของสาธารณะในการปฏิบัติหน้าที่กรรมการสภามหาวิทยาลัย

(๒) ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี กระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรมตามกฎหมาย และรักษาเกียรติภูมิของตนเอง

(๓) มุ่งมั่นที่จะใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการให้คำแนะนำ ให้ข้อวิจารณ์ และทัศนะที่สร้างสรรค์ตามหลักวิชาการด้วยความเป็นกลาง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคม ส่วนรวม และมหาวิทยาลัย โดยไม่หวังผลประโยชน์และการตอบแทนใด ๆ เป็นการส่วนตัว

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รับผิดชอบต่อหน้าที่ในการเข้าร่วมประชุม สภามหาวิทยาลัย

(๕) ใช้ข้อมูลที่ต้องนำเชื่อถือและศึกษาข้อมูลอย่างเพียงพอสำหรับการตัดสินใจในแต่ละเรื่อง

(๖) ตั้งใจอุทิศความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของตนเพื่อมหาวิทยาลัย ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดัน และเข้าใจบทบาทของมหาวิทยาลัยในบริบทของสังคมและวัฒนธรรม

(๗) ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และไม่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะพึงให้แก่กันโดยเสนาหา

(๘) พึ่งเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชน

(๙) ไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น และดูแลไม่ให้เกิดการฉ้อฉลทางวิชาการขึ้นในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ กรรมการสภามหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมต่อกรรมการ สภามหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) ยินดีปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะขององค์คณะโดยเคารพ ให้เกียรติ มีความสุภาพ และเป็นกัลยาณมิตรต่อกัน

(๒) ยินดีให้ข้อมูลและความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อที่ประชุมและพร้อมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมาพิจารณาด้วย เพื่อให้บรรลุฉันทามติตามวัตถุประสงค์ของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย

(๓) พึ่งเคารพเสียงส่วนใหญ่และปฏิบัติตามมติของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย

(๔) ไม่กระทำการใดที่เป็นการก้าวก่ายการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกันและกัน

(๕) มีความรับผิดชอบในการรักษาความลับโดยเฉพาะกรณีมีการประชุมลับ โดยไม่นำความเห็นหรือมติที่ประชุมไปเผยแพร่ เว้นแต่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุม

(๖) ไม่ล่วงละเมิด หรือคุกคาม หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้วยกันทั้งทางกาย วาจา และใจ

ข้อ ๑๐ กรรมการสภามหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมต่อมหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) เข้าใจและยึดมั่นในอุดมการณ์ ค่านิยม และวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดและกำกับนโยบายตลอดจนพิทักษ์ธรรมาภิบาลเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน มหาวิทยาลัย และสาธารณะ

(๓) กำกับดูแลให้มหาวิทยาลัยบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล กฎหมาย และระเบียบของทางราชการ รวมทั้งดำเนินการเรื่องต่าง ๆ อย่างเป็นธรรมและถูกต้อง

(๔) นำประสบการณ์มาพัฒนาสภามหาวิทยาลัยให้ก้าวหน้าทันสมัยสมกับเป็นองค์กรสูงสุดของมหาวิทยาลัย

(๕) รักษาชื่อเสียง เกียรติภูมิและประโยชน์อันชอบธรรมของมหาวิทยาลัย

(๖) ละเว้นหรือหลีกเลี่ยงการอาศัยอำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบแก่ตนเองพวกพ้องหรือผู้อื่น หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้อำนาจหน้าที่ไปแสวงหาประโยชน์ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

(๗) ไม่ดำเนินการในลักษณะที่เป็นตัวแทนของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อเรียกร้องหรือต่อรองผลประโยชน์ที่เหนือกว่าผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยและสาธารณะ

(๘) ไม่ทำการหรือประพฤติดนเป็นปรปักษ์หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

(๙) ไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือผลประโยชน์ทับซ้อนกับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ กรรมการสภามหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมต่อประชาชน สังคม และประเทศชาติ ดังนี้

(๑) เคารพในความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม รวมถึงไม่ควรกล่าวให้ร้ายหรือกระทำการใดที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ยึดมั่นในบทบาทของมหาวิทยาลัยที่แสดงถึงความรับผิดชอบ สนองตอบต่อประชาชน สังคม ชุมชน และประเทศชาติ เป็นผู้ชี้แนะทางวิชาการและทางปัญญา รวมทั้งเตือนสติสังคมในทางที่ถูกต้องและชอบธรรม

(๓) มีส่วนร่วมหรือสนับสนุนกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคม ส่วนรวม มหาวิทยาลัย และการอุดมศึกษาของประเทศ

ส่วนที่ ๔

จริยธรรมของผู้บริหาร

ข้อ ๑๒ ผู้บริหารพึงปฏิบัติตนและยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ๗ ประการ ตามข้อ ๕ และปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรม ดังนี้

(๑) พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๒) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ทำงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้

(๓) พึงคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัย รับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย

(๔) พึงมีคุณธรรมในการบริหารจัดการ การพิจารณาความดีความชอบ การมอบหมายงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเท่าเทียมกัน

(๕) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คณาจารย์ บุคลากร และผู้เรียน ยึดมั่นในคุณธรรม และรับผิดชอบต่อสังคม

(๖) ปฏิบัติต่อคณาจารย์ บุคลากร และผู้เรียน ด้วยความเสมอภาค เชื่อมั่นในคุณค่าของคน

ให้ความเคารพ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน

(๘) รักษาและบริหารจัดการทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด และไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งไปแสวงหาผลประโยชน์อันมิควรได้

(๙) ส่งเสริมและสนับสนุน ให้คณาจารย์ บุคลากร และผู้เรียน ปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด รวมถึงไม่ละเลยเพิกเฉยเมื่อพบเห็นการฝ่าฝืนจริยธรรมและจรรยาบรรณในกรณีที่เกี่ยวข้องกับงานภายใต้ความรับผิดชอบ

ทั้งนี้ ผู้บริหารพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมตามวรรคหนึ่งแล้ว พึงถือปฏิบัติตามจริยธรรมของบุคลากรใน ส่วนที่ ๕ และ ๖ ด้วย

ส่วนที่ ๕

จริยธรรมของคณาจารย์

ข้อ ๑๓ คณาจารย์พึงปฏิบัติตนและยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ๗ ประการ ตามข้อ ๕ และปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรม ดังนี้

(๑) อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอนด้วยความรับผิดชอบ และประเมินผลการเรียนรู้ตามกำหนดเวลา ไม่ค้างส่งผลการเรียน

(๒) อบรมสั่งสอน สร้างเสริมความรู้ที่ถูกต้องดีงามให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ให้ความรัก ความเมตตากรุณาต่อผู้เรียนด้วยความเสมอภาค

(๓) ตั้งใจ รับผิดชอบในการสอน พัฒนาศิษย์ให้รู้จริง ทำได้จริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงอย่างเต็มความสามารถ

(๔) ปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเมตตา เอาใจใส่ และละเว้นการประพฤติที่ไม่เหมาะสมต่อศิษย์ทั้งกาย วาจา และใจ

(๕) ปกป้องให้ผู้เรียนมีวินัย ค่านิยมและทัศนคติที่ดีต่อสังคม ตลอดจนเคารพและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ

(๖) พัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการ บุคลิกภาพ และความคิดสร้างสรรค์ให้มีความเหมาะสมและได้ตามมาตรฐานแห่งวิชาชีพ

(๗) รับผิดชอบต่อสิ่งที่เป็นตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งมนุษย์ สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสภาพแวดล้อมของการวิจัย ให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(๘) รับผิดชอบต่องานวิจัย ผู้ร่วมวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการ มหาวิทยาลัย และสังคม

(๙) ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๑๐) พึงละเว้นการกระทำตนเป็นอุปสรรคต่อพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของผู้เรียน

(๑๑) พึงละเว้นการแสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากผู้เรียนในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ให้ผู้เรียนกระทำการใด อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ

ทั้งนี้ นอกจากคณาจารย์จะต้องพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมตามวรรคหนึ่งแล้ว พึงถือปฏิบัติตามจริยธรรมของบุคลากรในส่วนที่ ๖ ด้วย

ส่วนที่ ๖

จริยธรรมของบุคลากร

ข้อ ๑๔ บุคลากรพึงปฏิบัติตนและยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ๗ ประการ ตามข้อ ๕ และปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมตามข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ และ ข้อ ๑๙ ด้วย

ข้อ ๑๕ บุคลากรพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมต่อตนเอง ดังนี้

(๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามปณิธาน นโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ปราศจากอคติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถตามมาตรฐานภาระงานที่กำหนด

(๓) พัฒนาความรู้ ทักษะการทำงาน รวมถึงบุคลิกภาพให้มีความเหมาะสม

(๔) ไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลหรือความรับผิดชอบของตน เรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากคู่กรณี หรือจากบุคคลอื่นใดในประการที่อาจทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของตนเป็นไปโดยไม่สุจริต

ข้อ ๑๖ บุคลากรพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน มีอิสระทางความคิด และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๒) ให้เกียรติ และเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ร่วมงาน รวมถึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๓) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น และให้ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของตนในทางที่ชอบ

(๔) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมงานของตน ทั้งให้ความคิดเห็น ช่วยทำงานและแก้ไขปัญหาร่วมกัน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนางานที่รับผิดชอบ

(๕) ดูแลและเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ตลอดจนปกป้องรองผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๖) ให้เกียรติผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ละเว้นการใช้กริยา วาจาไม่สุภาพ หรือสร้างความขัดแย้ง รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม และไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานอื่นโดยมิชอบ

ข้อ ๑๗ บุคลากรพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมต่อมหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา ใช้เวลาปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ กฎหมาย ขั้นตอน ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) รักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยละเว้นการประพาดติตนหรือการกระทำใด ๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่หรือเสื่อมเสียเกียรติของตนเองหรือของมหาวิทยาลัย

(๔) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือของผู้อื่น

ข้อ ๑๘ บุคลากรพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมต่อผู้เรียน และสังคม ดังนี้

(๑) ประพาดติตนเป็นผู้มีจิตใจของผู้ให้บริการ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และพิทักษ์สิ่งแวดลอม

(๒) ให้บริการผู้เรียน ประชาชน และสังคม อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาจากที่สุภาพ หากไม่สามารถให้บริการได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ควรชี้แจงเหตุผล และแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๓) ปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๔) ไม่กระทำการเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้นโดยมิชอบ หรือเกินกว่าธรรมเนียมประเพณีที่ปฏิบัติต่อกัน

(๕) ไม่กระทำการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้เรียนซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน โดยจะเป็นความยินยอมหรือไม่ก็ตาม รวมถึงการแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนทั้งทางกาย และทางวาจาด้วย

(๖) รักษาความลับของผู้เรียนที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เรียนนั้น

ข้อ ๑๙ บุคลากรพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรมต่อประชาชน สังคม และประเทศชาติ ดังนี้

(๑) ประพาดติตนเป็นผู้มีจิตบริการ มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียม ประเพณี และพิทักษ์สิ่งแวดลอม

(๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

(๓) ประพาดติตนให้เหมาะสมเป็นแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม

ส่วนที่ ๗

จริยธรรมของผู้เรียน

ข้อ ๒๐ ผู้เรียนพึงปฏิบัติตนและยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ๗ ประการ ตามข้อ ๕ และพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งใจเรียน ใฝ่เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ทักษะและความสามารถ ในสาขาวิชาชีพของตนเอง

(๒) เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และกิจกรรมตามที่อาจารย์มอบหมาย

(๓) ประพาดติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม มีระเบียบวินัย ยึดมั่น และปฏิบัติตนตามปณิธาน นโยบาย และพันธกิจของมหาวิทยาลัย

(๔) มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง

(๕) มีบุคลิกภาพและการวางตนที่เหมาะสมกับการเป็นผู้เรียน

- (๖) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตร และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๗) ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี
- (๘) เคารพและไม่ละเมิดผลงานของผู้อื่น
- (๙) รักษาวินัย ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด
- (๑๐) ร่วมมือร่วมใจพัฒนาและสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย และไม่ประพฤติ ปฏิบัติตนอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
- (๑๑) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น
- (๑๒) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและพิทักษ์สิ่งแวดล้อม
- (๑๓) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

หมวด ๓

กลไกและระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

กลไกการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๒๑ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นรองประธานกรรมการ

- (๓) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นกรรมการ
- (๔) ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการ
- (๕) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ
- (๖) คณบดีซึ่งเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักซึ่งเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๘) ตัวแทนจากบุคลากรสายวิชาการ จำนวนหนึ่ง เป็นกรรมการ
- (๙) ตัวแทนจากบุคลากรสายปฏิบัติการ จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๑๐) นายกองค้การบริหารนักศึกษา ภาคปกติ เป็นกรรมการ

(๑๑) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นกรรมการและเลขานุการ
ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๘) และ (๙) ให้มีการรับสมัครและให้ผู้สมัครคัดเลือกกันเองเป็นกรรมการ

ข้อ ๒๒ การประชุมของคณะกรรมการตามข้อ ๒๑ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน

ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๓ กรรมการตามข้อ ๒๑ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ โดยให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระและยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีกรรมการใหม่แล้ว

ในกรณีที่กรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ข้อ ๒๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการ ตามข้อ ๒๑ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัย และหรือถูกลงโทษทางจรรยาบรรณ
- (๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ขาดคุณสมบัติของกรรมการในประเภทนั้น ๆ

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ส่งเสริม เผยแพร่ ปลุกฝัง ให้คำแนะนำ ควบคุม กำกับ ดูแลในการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมนี้

(๒) สอดส่องดูแลให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมในมหาวิทยาลัย โดยอาจมีผู้ร้องขอหรือตามที่คณะกรรมการพบเห็นเองก็ได้

(๓) จัดทำมาตรการส่งเสริมให้บุคลากรหรือผู้เรียนปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ

(๔) พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาอันเกิดจากการใช้บังคับตามประมวลจริยธรรมนี้ เมื่อได้วินิจฉัยแล้วให้ส่งคำวินิจฉัยให้สภามหาวิทยาลัยโดยพลัน ถ้าสภามหาวิทยาลัย มิได้วินิจฉัยเป็นอย่างอื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยรับเรื่อง ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

(๕) เสนอแนะการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลจริยธรรมนี้ หรือการอื่นที่เห็นสมควรต่อสภามหาวิทยาลัย

(๖) แต่งตั้งบุคคล คณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๗) ดำเนินการอื่นตามประมวลจริยธรรมนี้ หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

การลงโทษ

ข้อ ๒๖ ผู้บริหาร คณาจารย์ หรือบุคลากรผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อ ๑๓ (๔) ข้อ ๑๗ (๓) (๔) และข้อ ๑๘ (๖) ให้สันนิษฐานว่าผู้บริหาร คณาจารย์ หรือบุคลากรผู้นั้นประพฤติผิดวินัย

ผู้บริหาร คณาจารย์ หรือบุคลากรผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้อใดข้อหนึ่งในประมวลจริยธรรม ดังต่อไปนี้ ให้สันนิษฐานว่าผู้บริหารหรือบุคลากรผู้นั้นประพฤติผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้เรียน ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้เรียน เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใดโดยทุจริต

(๔) การเปิดเผยความลับของผู้เรียน ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้เรียน

(๕) การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อ ๑๒ (๘) ข้อ ๑๓ (๑๑) ข้อ ๑๕ (๔) และข้อ ๑๘ (๔)

การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษผู้ประพฤติผิดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของมหาวิทยาลัย

กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร คณาจารย์ หรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้อใดเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง ให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗

ในกรณีกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่ผู้บริหาร คณาจารย์ หรือบุคลากร ประพฤติผิดประมวลจริยธรรมหรือบกพร่องต่อหน้าที่ไม่ถึงขั้นร้ายแรง ให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการ และมีมติให้ทำหนังสือตักเตือนเพื่อไม่ให้ประพฤติผิดประมวลจริยธรรม ถ้าสภามหาวิทยาลัยได้มีหนังสือตักเตือน

ดังกล่าวแล้วไม่น้อยกว่าสามครั้ง สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗ (๕) ต่อไป

ข้อ ๒๗ ผู้เรียนผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมตามข้อ ๒๐ (๘) (๙) (๑๐)
หรือ (๑๑) ให้ถือว่าผู้เรียนผู้นั้นประพฤติผิดวินัย ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ว่าด้วย
วินัยนักศึกษา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖



(ดร.วิจารณ์ สีมาฉายา)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ